

R 5931

புதுசிருஷ்டிகளாக எப்படி நாம் வளர்ச்சியை எட்டுவது?

HOW WE ATTAIN DEVELOPMENT AS NEW CREATURES

“மாம்சத்தின்படி பிழைத்தால் சாவீர்கள்.
ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தால்
பிழைப்பீர்கள்” – ரோமர் 8:13.

நித்திய ஜீவனையடைய அத்தியாவசியமானவை என்னவென்று அப்போஸ்தலர் பவுல் விளக்குகையில்; தேவனுயை பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாக சரீரத்தின் செய்கைகளை மரிக்கச்செய்யவேண்டும் என்கிறார். தம் சீஷராக மாறின சிலரைப்பார்த்து கர்த்தர் கூறுகிறார்; “குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்தியஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான். மேலும், “என் வசனத்தைக்கேட்டு என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்தியஜீவன் உண்டு; அவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குட்படாமல், மரணத்தைவிட்டு நீங்கி, ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” (யோவான் 3:36; 5:24). அப்போஸ்தலர் யோவான் தம் முதலாம் நிருபத்தில் எழுதுகிறார்; “நாம் சகோதரரிடத்தில் அன்புகூறுகிறபடியால், மரணத்தைவிட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறோமென்று அறிந்திருக்கிறோம்”. மேலும், “குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன்” (1யோவா 3:14; 5:12).

நம் கர்த்தர் பேசின வார்த்தைகளுக்கும், யோவான் அப்போஸ்தலன் பேசின வார்த்தைகளுக்கும், பரிசுத்த பவுல் முரணாக பேசுகிறார் என்று நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. நம் கர்த்தராகிய இயேசுவும், பரிசுத்த யோவானும் தேவனுடைய மதிப்பீட்டிலிருந்து பேசுகின்றனர், இதுவே அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிலைப்பாடு. கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், அவரது ஒப்புரவாக்கும் புண்ணியங்களைப் பெற்றிருந்து, ஆதாமுக்குள்ளான மரணசாபத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களுடைய தற்போதைய பலவீனங்களும், முந்தைய பாவங்களும் இந்த புண்ணியத்தால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தங்களை தத்தம் செய்ததன் மூலமாகவும், பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டதன் மூலமாகவும் இவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் புதுசிருஷ்டியாயிருக்கின்றனர். இதன் காரணமாக, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கென ஏற்கனவே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள நித்தியஜீவனை இவர்கள் கிறிஸ்துவின் நீதியின் ஆடையின்கீழ் தரித்திருந்து, தங்களுக்குரியதாக்குகின்றனர். இவர்கள் இப்பொழுது “நம்பிக்கையினால் இரட்சிப்பு அடைந்துள்ளனர்”.

திருச்சபை தங்கள் ஆவிக்குரிய சரீரத்தை அடைந்து, முழுபரிபூரணத்தைப்பெற்று, முடிவே இல்லாத ஜீவனை பெற்றுக்கொள்வதையே பவுல் அப்போஸ்தலன்

இங்கு முழு நிறைவேறுதல் என்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து பேசுகிறார். இது நம் உயிர்த்தெழுதலின் மூலமாக மட்டுமே அடையமுடியும். கண்டிப்பான தன்மையில் கூறுவோமாகில், எந்த ஜீவனும் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திராவிடில், அது நித்தியத்துவம் உடையதல்ல. மேலும் நாம் நமது அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கும்வரைக்கும் இதை தீர்மானிக்கமுடியாது. நாம் தேவன் வைத்துள்ள நிபந்தனைகளையும் வழிமுறைகளையும் உண்மையாய் எவ்வளவுதூரம் நிறைவேற்றுகிறோமோ, அவ்வளவாக அது நமக்குரியதாக மதிப்பிடமுடியும். மரணதண்டனை முற்றிலுமாக அகற்றப்பட்டபோதும், இந்த சூழ்நிலைகள் தயவு நிறைந்ததாய் இல்லை. ஆகவே தற்கால பூமிக்குரிய நிலைமைகளின்கீழ், ஜீவன் என்றென்றைக்கும் நிலைத்துநிற்க முடியாது. ஜீவன் நித்தியத்துக்கும் நிலைபெறவும், சந்தோஷத்தின் முழுமையை அடைவதற்கும் முன்பாக, நிலைமைகளும் தட்பவெட்ப சூழ்நிலைகளும் பெரும் மாற்றங்களை அடையவேண்டும்.

நாம் புதிய சிருஷ்டிகளாக ஆவியில் ஜெனிப்பிக்குதலை – அதாவது ஜீவனுக்குள்ள கருவை பெற்றோம். இது வளர்ச்சியடைந்தவரைக்கும் பூரணத்தன்மையை உடையதாய் இருந்தது. ஆனால் இது முடிவில் பரிபூரணமாகவும், முழுமையாகவும் புதுசிருஷ்டிகளாக முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பிறக்கும்வரை தொடர்ச்சியாக வளரவும், அதிகரிக்கவும், மேம்பாடு அடையவும் வேண்டும்.

“முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்கு பங்குள்ளவர்கள் பரிசுத்தவானும் பாக்கியவானுமாயிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் இரண்டாம் மரணத்திற்கான அதிகாரம் இல்லை”

பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை நம்முள் நிகழவேண்டும் :-

ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட இந்த வகுப்பரைக்குறித்து அநேக புத்திமதிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை பொதுவான உலகின் ஜனங்களுக்கு பொருந்தாது. ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய புத்திரர்களாக ஏற்றவேளையில் நமது பிறப்பை அடைய, எவ்வாறு நம்மை தயார்ப்படுத்துவது என்று நமக்கு அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறார். இந்த மாபெரும் ஆயத்தப்பணியை ஆவியின் மூலமாக, தேவவல்லமை மூலமாக நாம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று அவர் கூறுகிறார். தேவ வல்லமை அல்லது ஆவி, பல்வேறு வழிகளில் கிரியை செய்கிறது. உதாரணமாக, தேவசெய்தியாகிய சத்தியம் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, தேவனுடைய மாபெரும் திட்டத்தின் வேறுபட்ட அம்சங்களுக்கு வடிவம் கொடுக்கிறது, நம்மைக்குறித்த கர்த்தரது சித்தம் என்ன என்று காண்பிக்கிறது. இத்திட்டத்தை நாம் எந்தளவு அதிகம் கற்று புரிந்துகொள்கிறோமோ, அந்தளவு அதிகமாக இந்த பரிசுத்த தேவவல்லமை நம் இருதயங்களில் கிரியை

செய்யும். நம் உடன்படிக்கை எந்தளவு ஆழமாய் உள்ளதோ, அவ்வளவு அதிகமாக கர்த்தருடைய நோக்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் அதிக உத்வேகம்கொண்டு, தேவனுக்கு பிரியமானவைகளை அதிக ஆர்வத்தோடு செய்ய நாம் வாஞ்சையாயிருப்போம்.

தேவன் தம் பரிசுத்த ஆவியின் வழியாக, இந்த விசேஷித்த வகுப்பாரிடத்திலே தற்போது செயல்பட்டுவருகிறார். தேவனுடைய வல்லமையின் இயக்கமே பொதுவான வழிமுறையில், இயற்கையாகிய உலகில், தேவ ஆவியாகிய அவரது வல்லமையின் ஆதிக்கத்தின் விளைவாகவே அனைத்தும் நிலைத்திருக்கிறது. ஆனால் நமது திறவு வசனத்தில் அப்போஸ்தலர், ஆத்துமாமேலுள்ள தேவ ஆவியின் ஆதிக்கத்தைப் பற்றியே குறிப்பாய்ப் பேசுகிறார். புதிய ஏற்பாட்டின் வேத எழுத்துக்களில் பரிசுத்த ஆவியின் வேலை என்பது நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிபந்தனைகளை ஏற்று தங்களை ஒப்புக்கொடுத்த தேவ பிள்ளைகளானவர்களிடத்தில் மட்டுமே நடப்பதாக கூறப்பட்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட அனைவரும் கர்த்தருடைய விசேஷ பராமரிப்பின்கீழ் இருக்கின்றனர். தேவன் இந்த நற்கிரியையை நம்முள் துவங்கியிருக்கிறார். இது மனிதராலோ, மனிதரைக்கொண்டோ உண்டானதல்ல. ஆகவே தேவனால் துவங்கப்பட்ட இந்த வேலையை நிறைவேற்றிமுடிக்க, தேவனை நோக்கிப் பார்க்கவேண்டும், நமது முழுமையான, இருதயப்பூர்வமாகன ஒத்துழைப்பை அவருக்குத் தரவேண்டும்.

தேவ வசனத்திற்குள் நாம் நுழைந்து, ஜெப சிந்தனையோடு அதைப் படிக்கவும், இதற்கென அவரது பராமரிப்பு நமக்கு ஏற்பாடுசெய்துவதைத் துள்ள எல்லா உதவிகளையும் பயன்படுத்தவேண்டும். இவ்வாறு, அந்த வசனத்திற்கான விளக்கத்தை கற்கத்தேடி, நமது ஜீவியத்தில் அதை வெளிப்படுத்தவேண்டும். நம் சரீரங்கள் சக்தியடையவும், போஷிக்கப்படவும் இயற்கை உணவுவகைகளை உட்கொள்வது அவசியமானது, அதுபோலவே, தேவன் ஆவிக்குரிய உணவை நமக்கு தந்திருக்கிறார். இதனால் நாம் ஆவிக்குரிய உணவையும், பலத்தையும் அடைந்து, அவரது சித்தத்தை உணர்ந்துகொள்ளமுடியும். நாம் ஜெபிப்பிக்கப்பட்டபிறகு, தேவனது பரிசுத்த ஆவி மூலமாக, நம் உள்ளும் புறம்பும் நடைபெறும் அவரது செயல்பாடுகள் ஒரு படிப்படியான வேலையாகும். நம்மில் அநேகர் தங்கள் பழைய தவறான நம்பிக்கைகளின் குழப்பங்களால் சூழப்பட்டிருப்பதால் முதலாவது கண்ணாட்டத்திலேயே தேவனது ஆழமான காரியங்களைக் காணமுடியாதிருக்கிறது. ஆகவே நாம் நம்மைப்போன்ற விலையேறப்பெற்ற விசுவாசத்தில் உள்ளவர்களை சந்தித்து, அவர்களோடு இணைந்து படிக்கவேண்டியிருக்கிறது. தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் ஜீவிக்கின்ற சிலருக்கு, இது ஒருவேளை

சாத்தியமில்லாதுபோனால், எழுதப்பட்ட புத்தகங்கள் வாயிலாகவாவது, சகோதரர்களை சந்திக்க அவர்களால் கூடும்.

தத்தம் செய்தலின் முக்கியத்துவம் :-

தேவனிடத்தில் தன்னை முழுவதும் அர்ப்பணித்தலின் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து நன்கு தெளிவாக புரிந்துணர்வு அடைந்தபிறகு, இப்பாடத்தைக்குறித்த நம் சிந்தனை படிப்படியாக மாற்றமடையும். தேவனிடத்தில் நாம் ஆரம்பத்தில் வந்தபொழுது, கிறிஸ்துவை நம் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்வதும், அதோடுகூட, கண்ணியமான ஒரு நல்ல ஜீவியம் மற்றும், ஒழுக்கவாழ்வு இருந்து, சட்டப்பூர்வமான ஏதாவது ஒரு வழிகளில் உல்லாசமாக வாழ்தலும், நம் சரீரங்களை நன்கு பராமரித்தலும், ஞாயிற்றுக்கிழமையும் மற்ற நாட்களில் நடைபெறும் கூடுகைகளிலும் கலந்துகொள்ளுதலுமே தேவசித்தம் என்ற சிந்தனையை நம்மில் அநேகர் கொண்டிருந்தோம். இதைச்செய்யாத அனைவரையும் இழந்துபோனவர்கள் என்றும், இதனால் அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தின் நம்பிக்கை இல்லை என்றும் கருதினோம். ஆனால் இது ஒருபோதும் தேவதிட்டமாகாது, இதை தற்போது நாம் நன்கு கற்றிருக்கிறோம். கிறிஸ்துவின் சபைமனித சபாவத்தையும், அதன் ஆர்வங்களையும் அழிப்பதன்மூலமும், பூமிக்குரிய எல்லா நம்பிக்கைகளையும், குறிக்கோள்களையும் விட்டுவிடுவதுமே பரலோக சுதந்திரத்தை அடைய ஒரேவழி என்று தேவன் நமக்கு காண்பித்திருக்கிறார்.

நமக்கு இது ஒரு புதிய கருத்தாக ஆரம்பத்தில் இருந்தது. அதிலிருந்து ஒரு கேள்வியும் முன்வைக்கப்பட்டது; “நான் என் மனித சபாவத்தைக் கொல்லவும், அடக்கம்பண்ணவும், தேவன் உண்மையாகவே விருப்பமாயிருக்கிறாரா? சபாவத்திலேயே என்னுள் இருக்கும் தாலந்துகள் அனைத்தையும் வளர்க்கவும், அவற்றில் அதிகமானவற்றை நான் வெளிக்கொணர வேண்டாமா?” தேவனது பரிசுத்த ஆவியால் ஜெபிப்பிக்கப்படாத ஒருவர் கூறுகிறார்; “ஒரு எல்லைக்கோட்டை நிர்ணயித்து, அதற்குள் உங்களைக் காத்துக்கொண்டு, உங்களது சபாவத்தின்படியான பேராவல்களை பின்பற்றுங்கள்” ஒரு நல்ல திரையரங்கில் சினிமா பார்க்கவும், அல்லது பேஸ் பால் விளையாட்டு விளையாடவும் செல்; பொழுதை நன்கு செலவிடு. ஒரு கோப்பை மதுபானம் உன்னை சேதப்படுத்தாது, பருகு. இசை அல்லது ஓவியம் அல்லது மற்ற எதுவாயினும் இயல்பாகவே உனக்கு ஆற்றல் இருந்தால், அவற்றை பிரயோஜனப்படுத்துவது உன் கடமை”. இது உலகப்பூர்வமான ஆலோசனை.

தாலந்து பற்றின இயேசுவின் உவமையில், ஒரு பிரபு, தன்னிடமிருந்த பல ஊழியர்களுக்கு தாலந்துகளை கொடுத்தான். இந்த தாலந்துகள் அந்த ஊமானுக்கு செய்யும்

ஊழிய வாய்ப்புக்கள். எனினும் ஒவ்வொரு ஊழியக்காரனது கரங்களிலும் வாய்ப்புகளைக் கொடுத்து, அதை வளர்த்துக்கொள்ளும்படி எதிர்பார்த்திருந்தார். அவ்வாறே நம் பரலோக கர்த்தரும், தன் ஊழியக்காரர்கள் முன்பாக குறிப்பிட்ட சில வாய்ப்புக்களைக் கொடுத்து, அதில் அபிவிருத்தி அடைந்து, தமக்கு மகிமை சேர்ப்பார்கள் என்ற நோக்கில், அவனவனது திறனுக்குத் தக்கவாறு அதை செலவழிக்க ஏற்பாடு செய்தார். அவனவனது சுபாவ ஆற்றலுக்கு இசைவாகவும், அதற்கு இடையூறு ஏற்படுத்தாதவாறு, இந்த வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டன. ஆனால் நாம் அடைந்துள்ள ஒவ்வொரு ஆற்றலையும் – அது தேவனுக்கு மகிமை வருவித்தாலும், வருவிக்காவிடினும் கட்டாயம் அபிவிருத்தி செய்யப்படவும், பயன்படுத்தப்படவும் வேண்டும் என்று இதற்கு அர்த்தமாகாது. தேவனுக்கு மகிமையை வருவிக்க, நம் எல்லா வல்லமைகளையும் புதிய சிருஷ்டிகளாக நாம் பயன்படுத்தவேண்டும். அவ்வாறு அவர்கள் உபயோகிக்கமுடியாவிடில், நாம் அவர்களுக்காக தியாகம் செய்து, நம் பலியின் உடன்படிக்கைக்கு இசைவான வழிகளில் அவர்களுக்காக செலவிடவேண்டும்.

திராட்சத்தோட்டக்காரர் தன் திராட்ச செடியிடம் எப்படி தொடர்புகொள்கிறார் ?

தன்னை தத்தம் செய்து இந்த பரலோக வழிக்குள் நுழைந்திருக்கிற ஒவ்வொருவரும், தேவனுடைய கரங்களில் தங்களை ஒப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நம்மால் கூறமுடியும்.

உங்கள் சிந்தையை புதுப்பித்து, உங்களை முழுமையாக மறுருபப்படுத்தும்படி கர்த்தரிடம் நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டுள்ளீர்கள். இதன் காரணமாக, அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ள மகிமையுள்ள நிலைமைக்கு நீங்கள் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டு, பொருத்தமானவர்களாக ஆக முடியும். இதனால் உங்கள் குருவால் நீங்கள் பயிற்றுவிக்கப்படும் திசையை நோக்கி உங்கள் வல்லமைகள் அனைத்தும் திரும்பும். திராட்சத் தோட்டக்காரனின் பராமரிப்பிலிருக்கும் திராட்சச்செடி, ஒருவேளை பகுத்தறிவோடு பேசுமுகில், “இலைகளை அபரிதமாக வளர்ச்சியடையச்செய்து, கிளைகளுக்கும், மேற்படரும் கொடிகளுக்கும் நாற்புறமும் அனுப்பி, எனக்கு உதவியாயிருக்கும்படி வளர்ச்சியடையச்செய்வது எனது சுபாவம்” என்று கூறும். ஆனால் திராட்சத் தோட்டக்காரரோ, தாவர உயிர்ச்சாறின் பலத்திற்கு ஊறுவிளைவிக்கிற, தேவைக்கதிகமாய் வளர்ந்துள்ள கிளைகள் மற்றும் கொடிகளை தீர்மானமாக வெட்டிவிடுகிறார். தேவையற்ற இவைகள், மரத்தையும் இலைகளையும் மட்டுமே வளர்த்து, திராட்சை செடியானது முறையற்ற ஆதாரங்கள்மேல் வளர

காரணமாகின்றன. திராட்சத் தோட்டக்காரரோ கனிகளைத் தேடுகிறார், விலையேறப்பெற்ற அபரிதமான கனிகளைத் தேடுகிறார்; இந்த தகுதியை எட்டுவதற்கு தடையாய் இருக்கின்ற எதுவாயினும் பலியிடப்படவேண்டும். கீழ்நோக்கி இழுக்கப்படும் திராட்சச்செடியானது, மேல்நோக்கி வளரும்படி திராட்சத்தோட்டக்காரரால் பயிற்றுவிக்கப்படவேண்டும். அவ்வாறே நம் பரலோகத்தின் உன்னத தோட்டக்காரர் தம் ஆவிக்குரிய திராட்சச்செடியை பயிற்றுவிக்கிறார். இதனால் நாம் அவரது நாமத்திற்கென்று ஏராளமான கனிகளை உற்பத்தி செய்கிறோம்.

நாம் இனியும் உலகிற்குரியவர்களல்லர். வேதாகமத்தில் நமக்கென்று தேவன் குறித்துவைத்துள்ளதே தற்போது நமது வாழ்க்கை முறையாக இருக்கவேண்டும். நம் சரீரத்தின் செய்கைகளை கொண்டு அடக்கம் செய்யாவிடில், ஜெயங்கொள்கிறவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிற நித்தியஜீவனை ஒருபோதும் நம்மால் அடையமுடியாது. நமக்கென்று வைத்திருக்கிற மகிமை, கனம், அழியாமையாகிய நித்திய ஜீவனை அடையவேண்டுமானால், போதகராகிய நமது மாபெரும் பயிற்சியாளர் கொடுத்திருக்கிற அறிவுரைகளோடு நாம் நம்மை இணங்கச்செய்யவேண்டும். பிரயோஜனமற்ற நமது சொந்த பலத்தால் இவற்றை நம்மால் செய்யமுடியாது, இது சாத்தியமற்றது. நாம் நம் இரட்சிப்பு நிறைவே பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் பிரயாசப்படும்போது, நம் பரலோகத் தகப்பன் நம்முள் கிரியை செய்வதாக வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார்.

சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தல் :-

சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தல் என்ற சொற்றொடரின் உண்மைக் கருத்தானது, மற்றவர்கள் கூறும் சரீரத்தை அழித்தலின் கருத்துக்கு ஒத்திருப்பதில்லை. வரலாற்றின் பார்வையிலிருந்து பார்ப்போமானால், தற்கால நடைமுறை பழக்க வழக்கங்களின்படி, தங்கள் சரீரத்தை தண்டித்து, சித்திரவதை செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று சிலர் கற்பனை செய்துகொண்டிருக்கின்றனர் என நாம் அறிகிறோம். அவர்கள் சரீரத்தில் இரத்தம் வரும்வரை சவுக்கால் அடிக்கின்றனர். அதன்பிறகு, அவர்கள் மயிராலான வெளிப்புற மேலங்கியை அணிந்து கொள்கின்றனர். சிலசமயங்களில் அந்த மாம்சத்தின் ஆறாதபுண்கள்மேல், மயிர் குத்தும்போது சீழ்ப்பிடிக்கிறது. சிலர், மற்றவர்கள் தங்கள் உடலின்மேல் நடந்துபோகும்படி படுத்துக்கொண்டு, அவர்களது பாதங்களால் மிதிப்பது, தங்கள் சரீரங்களை அவமானத்துக்குள்ளாக்குகிறார்கள். இவ்வாறு செய்பவர்கள் ஒரு நோக்கத்தின் அடிப்படையில் செயல்படுகிறார்கள் என்று நாம் கேள்வி கேட்பதிலோ, இது ஒரு மோசமான நோக்கமென்று யோசிப்பதிலோ எப்பயனுமில்லை. ஆனால் வேதாகமம் கூறும் சரீரத்தை அழிவுக்குள்ளாக்குதலைக் குறித்த கருத்துக்களை அவர்கள் முற்றிலும் தவறாக புரிந்திருக்கின்றனர்.

மாம்சீக சுபாவத்தின் இயல்பான பழக்க வழக்கங்களையே நாம் அழிக்கவேண்டிய சரீரத்தின் செய்கைகளாக அப்போஸ்தலர் நமக்கு கூறுகிறார். “இவ்வாறெல்லாம் செய்வது என்னுடைய சுபாவம்” என்று ஒருவர் கூறுகிறார். ஆனால் நாம் அனைவரும் பாவிக்கவேண்டிய பிறந்தோம், பிறந்த அதே வழியிலேயே தொடர்ந்து செல்லக்கூடாது என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. நாம் இப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியாகிய தேவ ஆவியைப் பெற்றிருக்கிறோம், நாம் எந்த வழியில் செல்லவேண்டுமென்று இது நமக்கு வழிகாட்டுகிறது. நாம் பெற்றுள்ள புதிய சிந்தை முழுவதும் ஒப்புதல் அளிக்காத நம்மிடமுள்ள ஒவ்வொன்றையும் அழிக்கவேண்டும். ஏற்கனவே மரித்ததாக கருதப்பட்ட பழைய சிருஷ்டியின் மரணத்தை தடைசெய்யும் எல்லாவற்றையும் அழிக்கவேண்டும். ஏனெனில் இது புதிய சிருஷ்டியின் வளர்ச்சியை தடைபண்ணுகிறது. எல்லா சமயங்களிலும் விரோதமாகப் போர்புரிந்துவருகிற அழிவுக்குரிய சரீரத்தின் குறிப்பிட்ட சில அடிப்படைக் காரணிகள் அழிக்கப்படவேண்டும். மனித சரீரத்தின் மற்ற தன்மைகள் நீதியின் ஊழியத்திற்கு உபயோகமாகும்படி பயன்படுத்தவேண்டும். நாம் முன்பு பாவத்தின்கீழ் விற்கப்பட்டோம், ஆனாலும் திரும்பவும் விலைகொடுத்து மீட்கப்பட்டோம், தற்போதோ கிறிஸ்துவின் சிந்தையைப் பெற்றிருக்கிறோம்.

நாம் இப்பொழுது நம் மனித சரீரத்தை ஒரு பூமிக்குரிய மண்பாண்டமாக உபயோகித்து, தேவனை மகிமைப்படுத்தவேண்டும். இந்த மனித மண்பாண்டத்தை எப்படி உபயோகிப்பது என்று பரிசுத்த ஆவியின் வழிகாட்டுதலின்கீழ் நாம் அறியவேண்டும். முதலாவதாக நாம் நினைவில் கொண்டிருக்கவேண்டியது என்னவென்றால், மனித சரீரம் மரித்ததாக கருதப்படுகிறது, நாம் நம்மை தத்தம் செய்தபொழுது கிறிஸ்துவோடு கூட மரித்திருக்கிறோம், கிறிஸ்துவோடு பலியாகியிருக்கிறோம். இரண்டாவதாக, மரித்ததாகக் கருதப்பட்ட இந்த சரீரத்தை, புதிய சிருஷ்டிக்கும், அதன் உடைமைக்கும் ஊழியம்செய்யும்படி அந்த ஊழியக்காரனை உசுப்பிவிடவும், துரிதமாக செயல்படவும் புத்துயிர் அளிக்கவேண்டும். புதிய சிருஷ்டியின் நலன்களுக்காக இந்த சரீரத்தின் ஒவ்வொரு உடைமையையும் பயன்படுத்தமுடியும், அவ்வாறே உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டும்.

“நான் அடைந்திருக்கிற இயல்பான ஆற்றலை நான் உபயோகித்து, மற்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும், தேற்றுதலையும் வருவித்தோ, அல்லது மறுசீரமைப்பின் சில வேலைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லவோ என்னால் முடியும்” என்று நாம் சொல்லக்கூடாது. நமக்கு முன்பாக உள்ள கேள்வி என்னவெனில், “இந்த சுபாவ ஆற்றலை அல்லது தாலந்தைப் பயன்படுத்தி, புதிய சிருஷ்டிக்கு உதவவே அல்லது வருங்கால ஊழியத்துக்கென கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியை ஆயத்தப்படுத்தவும்,

கூட்டிசேர்க்கவுமான பணியில் உதவிசெய்வேனா?” என்பதேயாகும். இதுவே நமது தற்போதைய பணி. மற்ற காரியங்களைச் செய்யும் திறனுள்ளோரும் இருக்கின்றனர். ஆகவே புதியசிருஷ்டிகளாக நாம் வளர்ச்சியடையும் செயல்முறையும், மகா பரிசுத்த விசுவாசத்தில் சகோதரர்களை கட்டியெழுப்ப உதவுவதற்கும், சிதறடிக்கப்படாத கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். மேலும் பழைய சுபாவத்தோடுகூட, தொடர்ச்சியான போராட்டம் புதுசிருஷ்டி போராடவேண்டியுள்ளது. மாம்சத்துக்கெதிராக ஆவி போர்புரிவதை, ஆவியின் யுத்தம் என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு நாம் வளர்ச்சியடைவதற்கு இங்கு, விசேஷித்தவிதமாக விசுவாசவீட்டாருக்கு நன்மை செய்வதும், நாம் தத்தம் செய்த பிரதிஷ்டையின் பொருத்தனைகளில் குறுக்கிடாமல், நமக்கு கிடைக்கும் வாய்ப்புக்கு தக்கதாக, எல்லா மனுஷருக்கும் நன்மைசெய்வதும் அத்தியாவசியமாகக் கருதப்படுகிறது.

நமது மாம்சம் மரித்ததாகக் கருதப்படுகிறது, ஆனால் நிஜமாகவே மரிக்கவில்லை. ஆகவே நாம் தொடர்ச்சியாக காவல் காக்கவேண்டியுள்ளது. நமது நாவுகள் கவனமாகவும், ஜெபத்துடனும் காக்கப்படவில்லையெனில், பழிசொற்களைப் பேசுவதால் சட்டப்படி தண்டனைக்கு உட்பட்டிருக்கும். நம் அங்கங்கள் அனைவரும் தேவனிடத்திற்கும், அவரது திட்டத்துக்கும் இணக்கமாக கொண்டுவரப்படுவார்கள். நாம் அடிக்கடி பாடுகிற பாடலிலுள்ள இவ்வார்த்தைகளின் உணர்வுகளை நாம் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

“என் கண்கள் இயேசுவை மட்டுமே பார்க்கட்டும்”

அவர் வழிநடத்தும்படிக்கு நாம் அவரையே தொடர்ச்சியாக உற்றுநோக்கவேண்டும். நாம் இவ்வாறு அவரை காண்பதன்மூலம், அவரது மகிமைக்கொப்பாக நாம் அதிகதிமமாக இசைவாகக் காணப்படுவோம். தெய்வீக நிலைப்பாட்டிலிருந்து நாம் எல்லாவற்றையும் காண அதிக பிரயாசப்படவேண்டும். நாம் மாம்சத்தில் ஒருபோதும் பூரணராக முடியாது. ஆனால் இந்த சரீரமாகிய கூடாரத்தில் குடியிருக்கும் நாள்பரியந்தம், புதிய சிருஷ்டியின் சித்தம்செய்ய இந்த சரீரத்தை வற்புறுத்துவது நமது கடமையும் பாக்கியமுமாகும்.

நம் மனித சரீரம் முன்பு பாவத்துக்கு அடிமைப்பட்டுக்கிடந்தது. இந்த தற்கால தீமை உலகின் காரியங்களுக்கும் அடிமைப்பட்டுக்கிடக்கிறது. தற்போது, “இந்த சரீரம் கர்த்தருக்கு சொந்தமானது” என்று நாம் கூறவேண்டும். அவரது மகிமைக்கென்று நான் என்னை கட்டுப்படுத்தவேண்டும். என் ராஜாவின் ஊழியத்தில் அதிகதிமமாகவும் முழுமையாகவும் நான் இந்த சரீரத்தை பயன்படுத்துவதற்கு, இதன் வல்லமையை நாளுக்குநாள் அதிகரிக்க வேண்டும் என தீர்மானித்திருக்கிறேன். முட்டாள்தனமாக காரியத்தை செய்ய நான் முன்வரமாட்டேன்.

நான் பரலோகத்தின் விசேஷித்த தயவுபெற்றவன் என்று சோதிக்க, ஆலயத்தின் உச்சியிலிருந்து கீழேகுதிக்க முயற்சிக்கமாட்டேன். இதற்குமாறாக, பரிசுத்த ஆவியின் வழிகாட்டுதலின் கீழிருந்து, என்னால் இயன்ற அளவு இந்த சரீரத்தை அதிகமாக பிரயோகித்து, என் புதிய எஜமானாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கர்த்தருடைய ஊழியத்தைச் செய்வேன்.

வருங்காலத்துக்கான நம் பணியில், இவையனைத்தும் நமது குணாதிசய வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அவசியம். வரவிருக்கின்ற யுகத்தில் மட்டுமல்ல, நித்தியகாலம் முழுவதும் தேவையாயுள்ளது. நாம் கிறிஸ்துவோடு கூட உடன்கதந்திரராகும்படிக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதன் அர்த்தத்தை நம்மால் அரிதாகவே பற்றிக்கொள்ள முடியும். நாம் ஜெயங்கொண்டவர்களாக நம்மை நிரூபிக்காவிடில், உயர்த்தப்படுவதற்கென நாம் ஒருபோதும் ஆயத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. இதன்பொருள் என்னவெனில், ஜெயங்கொள்வதற்கு சிலகாரியங்கள் உண்மையாகவே உள்ளது. குணாதிசயத்தில் வளர்வதும், கர்த்தருக்குள் பல்படுவதுமே ஜெயங்கொள்ளுதல் என்பதன் பொருள் ஆகும். இவ்வாறு ஜெயங்கொள்பவர்களை மட்டுமே அவர் அழைப்பதாக பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார்.

பலியிட்டவர்களுக்கு தெய்வீக சரிக்கட்டுதல் :-

கர்த்தருடைய சித்தத்துக்கு இசைவாக அவர்களுடைய சரீரங்களை பரிபூரண இசைவுக்குள்ளாக கொண்டுவருவதற்கு உலகிற்கு 1000 ஆண்டுகள் தரப்பட்டுள்ளது. அவர்களோ தங்கள் மாம்சத்தின் விருப்பங்களை சட்டப்பூர்வமாக பலிசெலுத்த அவசியமில்லை. ஆனால் தற்போதைய அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டபிறகு, நாம் மாம்சத்தின் ஆர்வங்களை பலிசெலுத்துவது அவசியமாயுள்ளது. மேலும், தேவையான குணாதிசயத்தை வளர்க்க, மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட காலப்பகுதியே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தங்கள் ஜீவியத்தை விருப்பத்துடன் கிறிஸ்துவோடு கூட தத்தம் செய்தவர்களையே தேவன் தற்பொழுது தெரிந்தெடுத்து, வழிநடத்தி வருகிறார். அவர்கள் அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நேசிக்கிறார்கள். அவரும் தம் பரிசுத்தவான்களாகிய அவர்களை தம் சம்பத்து என்று அழைக்க பிரியப்படுகிறார். இவர்களுக்கு எந்த நன்மையான காரியமும் தடைபடாது. “கண் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை, மனுஷருடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை. தேவனே தம்மில் அன்பு கூறுபவர்களுக்கு இவற்றை ஆயத்தப்படுத்தியுள்ளார்”. இவர்கள் மாம்சத்தின்படி நடவாமல், ஆவியின்படி நடந்து, கிருபையின்மேல் கிருபை அடையப் போகிறார்கள்.

உலகின் ஜனங்களோ, இவர்கள் நெருக்கடியான தருணத்தை எதிர்கொள்வதுபோல பார்ப்பர். “நீங்கள் அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய்ப் பரலோக ராஜ்யத்திற்குள்

பிரவேசிக்கவேண்டும்”. மீண்டுமாகக் கூறுகிறார்; “அன்றியும், கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருப்பவர்கள் யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்” (2தீமோ3:12). தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன்சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, இயேசுவை பின்பற்றாத ஒரு மனிதன், அவருடைய சீஷனாக இருக்கமுடியாது. ஆனால் மற்றொருபுறத்தில், அந்த வளர்ச்சியின் அளவை அடைவது சாத்தியமே என்று உண்மை கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும், அப்போஸ்தலர் கூறியதற்கு இசைவாக இந்த எல்லா அனுபவங்களிலும் சந்தோஷமாயிருக்க முடியும். மாம்சம் மரித்தது, அடக்கம்பண்ணப்பட்டது என்று இவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். நாம் மற்ற ஜனங்களைவிட சுவாவத்திலேயே வேறுபட்டவர்கள் அதனால் அவர்களுக்கு அருவருப்பானவற்றில் நாம் சந்தோஷமடைகிறோம் என்ற எண்ணத்தால் அல்ல, மாறாக நாம் சந்தோஷமடைவதற்கான காரணத்தை காணவேண்டும். இது நமக்கான தேவதிட்டம் என்று அறிந்திருக்கிறோம். மாம்சத்துக்குரியவைகளான மாம்ச சித்தத்தை மரிக்கச் செய்வதன் மூலம் நாம் தேவ தயவில் வளர்ச்சியடைகிறோம்.

“உமது நியாயப்பிரமாணத்தை நேசிப்போர்க்கு மிருந்த சமாதானமுண்டு; அவர்களுக்கு இடறுதலில்லை”. ஆகவே இவர்கள் தங்களது இருதயங்களில் தேவசமாதானத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களது வாழ்வின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் தெய்வீக பராமரிப்புக்குள்ளாக இருக்கிறது என்கிற அறிவை இவர்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். உலகத்திற்கு துன்பங்களும் பயங்களும் உண்டு. இந்த உலக உடைமைகளில் ஐஸ்வரியவானாயிருக்கின்ற சிலர், தாங்கள் தரித்திரக்கோலத்தை அடைந்துவிடுவோமோ என்ற அச்சத்தினால் கவலை கொள்கின்றனர். கஞ்சத்தனம் கொண்ட அநேகர், தாங்கள் பின்னாளில் வறுமைக்கோலத்தை அடைந்தால், அந்நேரத்தில் இந்த பணம் உதவும் என்ற நம்பிக்கையில் பெரும் பணத்தை இரகசியமாய் மறைத்துவைத்தபிறகு மரித்ததை கண்டிருக்கிறோம். ஆபத்துவரும் என்று பயந்து, அநேகர் பல்வேறு வகைகளில், பல்வேறு பொருட்களை பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தங்கள் நம்பிக்கையை கர்த்தரிடம் வைத்திருப்போர், உலகம் அறிந்திராததும் தங்களைவிட்டு எடுபடாததுமான சமாதானத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். உலகம் தரக்கூடிய எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் இது மேலானது.

ஆனால் அவர்களால் கிரகித்துக்கொள்ள முடியாதபோதும், உலகத்திற்கு நம்மால் இதைக்குறித்து விவரிக்கமுடியாது. “அவன் ஒரு முட்டாளா” என்று தங்களை தத்தம்செய்த கர்த்தருடைய ஜனங்களைப்பார்த்து உலகம் சிலசமயம் கூறக்கூடும். நமக்கு பெரும் ஆசீர்வாதத்தை நிஜமாய் அளிக்க காரணமாக இருக்கும் நம் நம்பிக்கைகளை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாது. கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்குள் நுழைந்தவர்களும், அவரை

அறிந்திருப்பவர்களும் மட்டுமே புரிந்துகொள்வர். தற்போது நாம் நம்மையே வெறுக்கின்ற ஒவ்வொன்றிற்கும், தேவன் நம் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும், மகிழ்ச்சிகளையும் இங்கேயே அபரிதமாய்த் தருகிறார். அதன்பிறகு, திரைக்கப்பால் அவரது பரிசுத்தவான்களுக்காக ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிற, வாக்களிக்கப்பட்ட சொல்லொண்ணா மகிமைகளை நாம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

நம் இருதயங்கள் நிலைத்திருக்கட்டும் நிச்சயத்தில்

உண்மையின் மகிழ்ச்சிகளை கண்டுகொண்ட இடத்தில்;

நம் அனலும் அன்பின் துதியும்

அதிகதிகமாய்ப் பெருகட்டும்!

ஆகாயங்களிலுள்ள நித்தியத்துவத்தையும்

மற்றுமுள்ள காணக்கூடாதவைகளை வியப்போடு காணவும்

மகிமையிலிருந்து மகிமைக்கு

இரட்சகரே, நாங்கள் எழும்புவோமாக!
